

1665 13/12 49: 1. beh. af f. t. l. ang. arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. m. 1666

[Lynnerup Nielsen.]

mere uheldigt, som ledigheden i perioder med stor arbejdsløshed ganske naturligt vil være størst og mest langvarig blandt de ældre, og det virker da helt meningsløst, når adgangen til at søge aldersrente først indtræder ved 65 års alderen. For at der skal være nogen mening i det, bør enhver arbejdsløshedsforsikret, der iøvrigt opfylder lovens bestemmelser, være henvisningsberettiget på lige fod med alle øvrige arbejdsløse, indtil adgangen til at få aldersrente indtræder.

Som det fremgår af mine bemærkninger vender vi os imod venstres lovforslag, idet vi mener, at der hverken er trang til eller brug for en lovgivning af denne art.

Evald Christensen: Det er egentlig helt mærkeligt, at det, vi nu må forhandle om, er, om de, der vil bestille noget, kan tjene til føden, om arbejderne kan tjene til føden. Hvem skulle kunne det om ikke arbejderne? Vort samfund er blevet sådan indrettet, at det er dem, man først og fremmest skulle mene kunne klare sig godt, der nu har vanskeligt ved det, og dette tyder stærkt på, at vi trænger til en anden samfundsordning, socialt og økonomisk. Min gruppe ønsker, at arbejderne skal nå frem til de bedste kår, til trygge menneskelige kår, når de ellers vil lægge kræfter og evner i, men vi tror ikke, det nås ad den vej, vi nu er inde på. Ja, egentlig mener vi, at vanskelighederne for arbejderne stiger, som tiden går under de nuværende forhold, hvad de stadigt tilbagevendende arbejdsløshedsperioder er et uhyggeligt vidnesbyrd om.

At vi har ærlig medfølelse med de arbejdsløse, vil jeg gerne give stærkt udtryk for. Her mener vi ikke, at lapper kan slå til, her må vi ind på en ny linie. Der må åbnes lige adgang til arbejdsmarkedet, ved at man afskaffer jordmonopolet og alle andre arbejdshindrende monopoler. Vi må nå frem til, at en arbejder får den løn, der retmæssigt tilkommer ham, og får lov til at beholde denne løn, så han virkelig kan få mulighed for at forsørge sig selv og sin familie. Sålænge man fratager en arbejder en meget stor procentdel af hans arbejdsløn i skat, mest indirekte, men dog også direkte, kan han ikke klare sig. Lad arbejderen beholde, hvad han tjener, og lad os så komme

bort fra de mange kasser. Så skal det nok vise sig, at en arbejder virkelig kan klare sig selv. Hvem skulle ellers kunne det?]

Det er det ene, jeg gerne vil understrege. Det andet angår de mennesker, der ikke er med i den store almindelige arbejdsløsheds-kasse, der omfatter de 99 pct. af arbejderne. Jeg tænker her på plantagearbejderne, som vi forhandlede om i fjor, ikke fordi jeg har mere medlidenhed med dem end med andre, der er stillet på lignende måde. Den ærede ordfører for socialdemokraterne hr. Leonhard Hansen udtalte, at 99 pct. af arbejderne tilhørte de anerkendte arbejdsløsheds-kasser, og at den sidste procent vel også kunne komme med, så man nåede de fulde 100 pct. Kunne man ikke fra de 99 pct.s side vise storsind mod den ene procent, så de kunne få den samme ret som de 99 pct.? Mon det ikke er demokratiets opgave også at varetage mindretallets interesser og sørge for, at de får deres ret såvel som flertallet? Hvad skulle der være i vejen for at lade dem få deres ret på den måde, at de får deres egen arbejdsløsheds-kasse — jeg vil ikke sige „kristelig“, for den betegnelse synes jeg ikke man skal bruge om en arbejdsløsheds-kasse, for den sags skyld heller ikke om arbejdere —, så at de kan stå i den sammenslutning, de helst vil være med i, og få statstilskud, ligesom medlemmerne af den store kasse får det.

Disse par bemærkninger har jeg gerne villet gøre, og så vil jeg føje til, at vi vil afvente resultatet af udvalgsbehandlingen, før vi tager endelig stilling til disse tre lovforslag.

Socialministeren (Strøm): Jeg må jo erkende, at tilslutningen til lovforslaget, er begrænset, det er jo stort set kun den socialdemokratiske ordfører, der har givet tilslutning, og ham vil jeg takke derfor. Jeg tør nok antyde, at der ellers har været delte meninger om forslaget.

Jeg vil imidlertid gerne gøre opmærksom på, at et af hovedformålene med lovforslaget er at gennemføre en ny refusionsbestemmelse, hvorved der åbnes adgang til i visse tilfælde ved siden af de ordinære statstilskud at yde en særlig refusion af de vanskeligt stillede arbejdsløsheds-kassers udgifter til forsørger- og børnetillæg.